Leczenie wieloodłamowych złamań bliższej nasady kości ramiennej

Streszczenia zjazdu PTOiTr – 2000 (W89)

Bogusława Góralczyk, Wojciech Mikuła, Katarzyna Kiwerska-Jagodzińska
Oddział Urazowo-Ortopedyczny Centrum Rehabilitacji im. Prof. M. Weissa w Konstancinie, ul. Wierzejewskiego 12, 05-511 Konstancin Dyrektor: dr n. med. Janusz Garlicki

W pracy przedstawiono wyniki leczenia pacjentów hospitalizowanych w Oddziale Urazowo-Ortopedycznym Centrum Rehabilitacji w Konstancinie z powodu wieloodłamowych złamań bliższej nasady kości ramiennej w latach 1996-1999. Celem pracy jest porównanie wyników leczenia zachowawczego i chirurgicznego. Materiał obejmuje 48 pacjentów w wieku 15-95 lat, w tym 25 kobiet i 23 mężczyzn. Rodzaj złamania ustalono na podstawie klasyfikacji AO. W 7 przypadkach złamaniu towarzyszyło zwichnięcie stawu ramiennego. Leczenie zachowawcze zastosowano u 21 chorych, a u 27 – leczenie chirurgiczne. W 17 przypadkach wykonano otwartą repozycję z transfiksją odłamów drutami Kirschnera, w 6 – zespolenie prętami Rusha, w 3 – zespolenie śrubami AO, w 1 przypadku usunięto głowę kości ramiennej objętą procesem nowotworowym. U 4 chorych, u których złamaniu towarzyszyło zwichnięcie stawu ramiennego, dodatkowo zastosowano czasową artrodezę stawu. U wszystkich chorych uzyskano zrost kostny w ciągu 5-8 tygodni. W ocenie końcowego wyniku czynnościowego posłużono się punktową skalą ocen wg Constanta. Uzyskano 81% dobrych wyników leczenia chirurgicznego i 65% dobrych wyników leczenia zachowawczego. Porównanie ostatecznych ocen leczenia wykazuje przewagę leczenia chirurgicznego nad zachowawczym.

Stabilizacja odłamów drutami Kirschnera w przypadkach wieloodłamowych złamań bliższej nasady kości ramiennej jako metoda prosta i mało inwazyjna jest godna polecenia.